

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po postri prejemana ali v Gorici na dom posiljana:

Vse leto f. 1.4f
Pol leta 2.2f
Cetrt leta 1.1f

Pri oznabilih in tako tudi pri „pozanicah“ se plačuje za navadno triklop. na vrato:

8 kr. če se tiska ! tvoj
? " " " 2
6 " " " 3
Za veče cerke po prostern

SOČA

Prvo izdajo te številke zaseglo je državno pravdništvo zarad obširnega uvodnega članka „Slovenskemu učiteljstvu“, z vsebino o vzajemnosti slovenskega in češkega učiteljstva.

Divide et impera!

Razdrži in vladai boš. Tega pregorova držali so se in se ga drže še dandanes sovražniki našega ogromnega slovanskega svetja. Razcepili so že nas Slovence na več deželic ter hoteli celo po jekiku nas ločiti. Slovenski narod so razcepili na mnogo plemen — narodičev. Posameznim rodovom slovanskim vsljevali so in vsljujojo še dandanes sovraštvo in prepip proti drugimi sorodnimi brati. Na tak način so si podjarmili posamezne robove, kateri so bili popolnoma zapuščeni od ostalih sorodov. Kakor so delali pred tisoč leti in več, tako delajo sedaj. Nam Slovanom ne privočijo skupnega občeslovanskog a pisnega jezika, če tudi so si ga Nemci, kakor tudi Italijani sami za se uvedli. Čudno, da goriški „Eco“, ki tako očetovsko za nas skrbi (?) in se boji, da bi kateri Slovencev ne postal panslavist, za se po drugem načelu — piše toskansčino, a ne furlansčino. Kaj bi bili Nemci brez vzajemnosti?

Nemški „Sulverein“ so po Pruskom v Berolini in vsem nemškem cesarstvu ravno tako, kakor na Dunaji, po Avstrijskem in celo po slovenskih naših deželah. Povsed isti namen, ista sredstva. „Pro patria“ je doma v Rimu, kakor v Podgori in Gorici. In nikdo ji ne stavi meje, niti „Eco“ ne! Kaj naj mu rečemo, da ima za nas tujeve več srca, več skrb, nego za lastne mu brate?! No, tako slepi nismo in tudi nočemo več biti! Dosta stoletij smo spali „spanje pravičnega“, vzbuditi se morama. Zadnji čas je uže. Do tu, sovragi, in ne ped dalje! To bodi naše geslo.

Slovensko šolsko društvo „Sv. Cirila in Metoda“ omejiti se je moralno le na ozke meje po tujem komititu ustvarjenc Slovenia — izmisi celo brate naše na Ogerskem in Beneškem. Le slovenski rodovi naj

vsak sam za se žive in skrbe; drugim narodom (laškemu in nemškemu) pa bodi prosto po vsem svetu. Ali je to znosno? Prevc časa smo se pustili voditi sovragom našim. Ako iam bodo Lahi in Nemci še dalje rezali kruga, moramo poginiti! Tajci naj bi nas učili, kaj nam košti! Njih naj vprašamo, ali njih naj poslušamo, kakšne šole nam je treba — kakšnaj Bogamolimo? „Eco“ naj bi bil naš prorok — potem bi bili gotovo na istej pošti, po katerej so hodili naši predniki in katera nas pelje v — pogin — in te nam on tudi želi. No, to je po njegovem tudi krščansko. Mi pa vemo brez tujcev, kje in kako nas čevelj žuli.

Goriška ljučska posojilnica.

Iz poslanih nam računov posnemljemo, da je posojilnica imela 1887. leta dohodkov in sicer: Gotovine due 31. decembra 1886. 653 gld. 94 kr. Glavnice je prirastlo 168 deležev 1680 gld. Vstopnine 57 gld. 50 kr. Obresti od danih posojil 2109 gld. 29 kr. Uradnine in povrnene izdatki 649 gl. 90 kr. Vrnenia posojila 11103 gl. 50 kr. Hranilne vloge 17650 gl. Za hranilne knjižice 3 gl. 80 kr. vsega 83907 gl. 93 kr. in troškov je bilo: Glavnica izplačala 15 deležev 150 gl. Izplačane obresti hranilnih vlog 273 gl. 97 kr. Hranilne vloge vrnene 4109 gl. 55 kr. Kupili vrednostne liste 684 gl. 40 kr. Stroški posojilnice (401 gl. 40 kr., manje povraenih 70 gl. 31 kr.) tedaj 331 gl. 09 kr. Stroški hranilnice 3 gl. 80 kr. Ravnateljstvu postavni delež 17 gl. 01 kr. Davek 19 gl. 27 kr. Plačane deleževne 189 gl. 52 kr. Dana posojila 27.664 gl. 24 kr.: troškov je bilo 33.442 gl. 85 kr., ostane torej gotovina 31. decembra 1887. 463.08 gl. Račun prometa. Račun stroškov posojilnice za vse stroške, kakor stanovanje, koleki, protesti, tiskovine, paština 401 gl. 40 kr. Račun, davkov za dohodninski davek z dokladami 19 gl. 27 kr. Račun posojilnih obrestij za prejete posojilne obresti leta 1887. 911 gl. 84 kr. Račun uradnin za prejete uradnine in povrnene stroške za leto 1887. 362 gl. 90 kr. Račun Bilanec. Aktiva. Denarnični račun za govorino konec leta 1887. 465 gl. 08 kr. Račun vred-

nostnih listov. Za 7 vrednostnih listov po kupni ceni 684 gl. 40 kr. Račun pohištva. Za vrednost pohištva 131 gl. 17 kr. Račun posojil. Za posojila družtvnikom 39.548 gl. 24 kr. Aktiva iznašojo 40.828 gl. 89 kr. Pasiva. Račun glavnice za glavn. 257 udov z 861 deleži 8.610 gl. Račun hranilnice za znesek hranilnih vlog 28.603 gl. 96 kr. Račun upnikov hranilnih obrestij, za vse do 31. decembra 1887. naložene hranilne obresti 1.236 gl. 70 kr. Račun preneskov za ves dolg na tem računu, za predplačane obresti in uradnine za leto 1888. 968 gld. 94 kr. Račun rezervnega zaloga. Za znesek rezervnega fonda 470 gl. 57 kr. Račun deležnin. Še ne tirjane deležnine 84 gld. 65 kr. pasiva iznosa 898 gl. 19 kr.

Goriška ljudska posojilnica v Gorici je registrirana zadruga „z omejenim poročtvom“.

Družveno upravo oskrbujejo ravnateljstvo, nadzorstvo in občni zbor. Ravnateljstvo šteje pet mož, ki so: ravnatelj, njegov namestnik, denarničar, preglednik ali kontrolor in tajnik. Po potrebi se lahko nastavijo tudi uradniki. Ravnateljstvo sprejema denar in daje posojila. Nadzorstvo šteje enako število mož, namreč pet, ter nadzoruje ravnateljstvo in ima vsak čas pravico pregledati vse knjige in račune, kakor tudi blagajnico in zastavljenе reči.

Za zgube in škode jamči družtvu: prvič z rezervnim zalogom, drugič z opravilnim dobitkom tistega leta, tretjič z družstvenim premoženjem, četrtnič z opravilnimi deleži, slednjič s še zneskom do visokosti opravilnih deležev. Ako bi se opravilni deleži dotaknoli in bi hotelo družtvu dalje poslovati, bi se morali deleži doplačati do polnega zneska. Do zdaj ni imelo družtvu, dasi posluje uže od 1. junija 1888. še nobene zgube, pač pa si je prigospodarilo vse razne stroške, katero je imelo do zdaj, vse pohištvo, vse knjige in rezervni zalog, ki je znašel koncem leta 1887. 470 gl. in kateremu je odmenilo ravnateljstvo od čistega dobička za leto 1887. drugih 425 gld., tako da se povzdigne, ako občni zbor temu pridri, na 895 gl. Razven tega ima družtvu lepo vsoto tudi v predplačanih uradninah med preneski na nov račun.

Cisti dobiček za leto 1887. znaša 854 gl. Iz te vsote plačajo se po predlogu ravnateljstva družtvnikom obresti od opravilnih deležev za leto 1887 po

LISTEK.

NESEM VAM NOVICE...

(Božična pravljica; češki napisal I. L. Hrdina; posl. Vlastimir.)

(Dalje.)

Bila je peklenka pot v takej noči. Iz rabeljove hiše do gajev je pol ure, a kje človek to izvrši v takej temi, votru i takovih zametih. Blaž se je držal Ponca za roko, ker sicer bi ne šlo, in bil je kmalu ta, kmalu oni v zametu.

Kot bi ti gospodje ne mogli počakati, da se zdani!

O to, mladenič, gospode malo skrbi, kako pušto vreme je danes zunaj.

Tako uže davno nisem hodil kakor danes, hudoval se je Blaž.

Vidiš, in jaz moram uže drugič tod, kaj naj rečem pa jaz!

Kaj je li oni dobov steber tam veter izrul?

No, vojaki vpirali so se ob njega, a ni se udal.

Krožeca gore tudi ni nikdo ukral. Le vrvico in —

Kar se prevrne Ponc zopet v zamet. Blaž ga izvleče, in podata se, po spominu, čez graščinsko polje. Snega je bilo povsodi dosta, ni se jima trebalo batí prepakov.

Še zašla da bi!

Ti vedno kaj veš, Blaže. Saj smo tu uže na mestu.

Res?

No, saj vidiš ono bliščedo se svetilnico. Hej, bratje, uže smo tu, — vadignite svetilnico!

Sedaj še le proti bledej luči bilo je videti, kakó gosto se vspilje sneg, kakor roj komarjev.

„Da vendar pride!“ jezi se vojak; „uže vzdigan to leščerbo vsaj petdesetikrat, da bi mi je ne zametel sneg, a jaz moram tu pred njo stati z odpitim plaščem, da bi je ne vgasnil veter. Užo sem hotel uteči domov kot moj drug.“

„Si-li sam tu?“ začudi se Ponec.

„No, ta sodnijski gospod rekel je, da ne obstane več tu, in odšel je domu. Ko se vrnem, moram mu priti povedat, je li uže mrtva.“

„I kje je tvoj drug?“

„Sel je sè sodnijskim gospodom, da bi ga ne bilo strab.“

„Hm, taki so ti gospodki ljudje! — i ona ženska?“

„Tu-le v snegu, morebiti je uže zmirnila — — slišiš? vstan!“

In silno vdari s puško ob v snegu skrčeno postavo. Počasi vzdigne glavo i skuša vstati. Ni bilo mogoče. Udje bili so jej otrpli, oslabili.“

„Odpelji si jo, Blaže.“

„Moram preje pritrdiri vrvico — —“

In precej spleza na steber, obesi v železno zanjko vrvico ter se spusti dol.

„Torej vstan! — , reča zasuti ženski.

Hotela je, a ni mogla. Blaž jo prime pod pazuho.

„Ne zevaj in posveti sem!“ zavpije na vojaka.

Oni sklene se po svetilnici, a veter potegne, ne dobivši odpore, s toliko silo, da svetilnica vgasne.

Mraz obide Ponca i vojaka v tej nagli temi.

„To je krasno! — brez ljudi ne morem ničesa začeti.“

Daj sem kresilo, vojak, tu je kresilna goba, pokickni, da ne more do tebe veter, tako — razgrni bolj plašč, jaz stopim od te strani k tebi — —“

A vez čas, ko so zamen od kresnilnega kamna švigale iskre na gobo, držal je Blaž žusko v svojem naročju ter trudil se pripraviti jo k zavesti. Hm, zato skušajo pripraviti obsojenca k zavesti, da bi mu pokazali vislice. To je čudno!

Vojak je klel, kot bi ne vedel, kako sveta noč je danes, in Ponc mu je pritrjeval. Obsojenka je nekoliko uže stala na nogah. Blažu se je neznača ženska smilila. Peljal jo je počasi k stebru.

„Veš, kje si?“ vpraša jo tiho.

„Ne vem!“ odgovori s treacioim se glasom.

Hotela je še goroviti, a ni se slišalo druzega nego šklepetanje zob, radi mraza ali radi groze.

„V slanskih gajih si...“

Neznana obrne se naglo, razprostre roki in oklene se Blaža tako silno, da komej diše.

„Pod vislicami! — oča, hči vaša sem — —“

„Cilka! — oče je pri polunočnej maši — —“

„Blaže!“

„Zakaj si umorila — —“

„Zasledoval me je, šla sem domov na sveti večer...“

Razejajoča burja igra divje z vrvico, visčo na zasneženem stebru. Ni je bilo videti, a brizgal je ta vrv okolo glav dveh ljudi dole.

(Konec prih.)

5 od sto, načrt 386 gl., ravnateljstvu se dà postavni del 1/10 čistega dobička) 42 gl., in ostali znesek 425 gl. se prišteje rezervnemu fondu.

Denarni promet vzdignol se je od 36.000 gld. leta 1886. na 67.000 gld. leta 1887., kar pričuje o zaupanji, katero ima družvo med našim ljudetvom, in o potrebi takega zavoda. Vendar nima družvo še toliko denarnih sredstev, da bi moglo vsaj večini prisilcev ustrezti, ampak prav pogosto mora prošanje obiti tudi najzanosljivšim prošnikom. Če boste družvo nadaljevalo sedanje pot, nadejati se je vedno lepših uspehov.

Dopisi.

Iz dolnjih Brd, dan 21. februarja. Dragi sotrin! Ko sem prečital tvoj dopis v 7. številki leta 1886. in našem časopisu "Slovenec", ker je bil v tem časopisu objavljen, da je vredno objaviti ga, da po njem če-titi čitatelji "Slovenca" poizvedo, kako da se "vinska godlja" prisojita iz Gorice razpečava pod dobrim imenom in na skolo "dobrih vin" po Vipavskem. Onega poletja pil sem "štajerca", ki je bil tako okusen in po ceni. Nekoga dopoldne mi pride v pohode prav pripadec človek. Pozdravi me ter reče: Gospod, bodite tako dobri in dajte mi kožarico Vašega štajerca za pokušajo; slišal sem, da imate izvrsten "štajer" in po ceni. Ponižno prošnjo radostno uslušim in pošljem po vino. Med tem začne pa prosilec svojo "štirijo": Saj mi ga ponuja J. iz L., pa kaj! on pravi, da ga je kupil pri "Martini" v S(v)-tem pri sv. Tihu, in da tisti mož ima še veliko vina na prodaj, ali da ga ne dà vsakemu; temveč le njemu, ker sta znana. Gospod, vino sem pokusil (pri J. v L.) — padaljuje mož — ali vino ne more biti iz tistih krajev, ne bi se mogel pri tistem vnu golfati. Vino tisto prišlo je iz Gorice čez Dornberg in Rihenberk na mesto v L.

Ne misli pa, dragi brate moji, prearčni sotrin, da hočem kaj oporckati tvojemu cenjenemu dopisu; nikaker ne, ker prav iz srca si mi govoril. Le nekaj bi hotel še dostaviti, kar boste skoraj zagovarjalo žida. Lej, dragi moji, v starem zakonu, ko so bili pred prededje po puščavi potovaji iz Egipta v obljuhbljeno deželo poslali poslance, naj pozvedo, kako je kaj tam, sta dva junaka prinesla na drogu velik težak grozd seboj. Se dandanes lahko neseta dva moža hektoliter vina na drogu — ker sta nesla ona dva moža oni čudoviti grozzi težko in so bili v onih časih ljudje dosti močnejši nego so današnji, si lahko mislimo, da je bilo v onem grozdu vsaj hektoliter vina.

Če je imel torej en grozd hektoliter vina in ena trta 10 grozgov, saj še dandanes jih ima navadno več, je dala vsaka trta 10 hektov vina in na eni nji vi se je pridelalo, če je bila obsajena se 4000 trtam, kakor je dandanes navada pravilno saditi, 40000 hektolitrov vina. To je ogromna številka za eno samo njivo.

Vidiš torej, dragi moji sotrin, da žid ne more drugače (o njegovej veri), kakor da ima ogromno množino tekocin — v njegovih — kletih; ne more drugače, ker ima podedovanje kri iz Palestine. In ker takoj na Goriškem ne rastejo taki grozzi, kakor nekdanj v njihovi deželi, pomagajo si pa na razne njim lastne načine,

Kaj ne, dragi brate, ako bi rastli na briskih trah taki grozzi, potem bi se že prodajalo vino še po 10 soldov liter; a zdaj prodaja še žid njegovo drozgo pod imenom briske rebule po 15 soldov liter.

Mnogo, mnogo bi imel povedati mojim kmetskim sotrinom glede žida in onih, ki kakor žid delajo vinsko godljo, ali bojim se, da naposled vrže rednik cenjene Soče cel dopis v koš, in tako bi bilo moje delo zastonj. Končam torej in prosim te preščeno, ljubi moj sotrin briski, naznani vsem najinim sotrinom to-le: Pomagajmo si s tem, da vzbudimo vinorejsko brisko društvo, ki vže nekoliko časa spi. Zagotovim vas, da ako vinorejsko društvo dobro potresemo bude se vzbudilo in vasečno delovalo, ker se je s spanjem nekoliko odpočilo. Društvo bi naredilo žida nam neškodljivega in postavilo našo rebulo na visoko stopnjo dobrega imena. O tem Ti hočem poročati, dragi trpin, v prihodnjih številkah cenjene Soče, ako mi ona ne zaverže tega pisma.

Tvoj sotrin.

Iz Volč, 28. februar. — Tvojim dopisnikom iz našega kraja, cenjena mi "Soča", se je menda črnilo posušilo ali v hudi zimi zmrznilo ali pa so se peresa zakrivila, ker se nijeden teh uže dolgo časa ni oglasil, čeravno jim ne pomanjkuje gradiva za tvoje predalčke; na primer: o bralno-pevskemu društvu in prijateljih istega; o narodnem napredku; e potrebi vode v zgornjem delu vasi; o prepotrebni popravi spruhnelega podstrešja v našej farni cerkvi in še več drugega. Gradiva torej več kot dosti, a le za "žeho". In ko bi ti v "žeho" sprejela, trebalo bi ožehljano sušiti — a nastali hudi mraz in močni vihar vtegnila bi raznesti sušilo na vse kraje obširnega sveta — radi tega vse molči in nekako spi. Torej le spimo! Da nas bi le kaka nevgoda ne prehitela v spanji pravčnega, preden prišumi vesela i topla spomlad ter nas vzdramila iz trdga zimskega spanja!

Prosim malo prostorčeka za sledeče vratice: Dan 18. februar. t. m. izročili smo bili materi zemlji troško Tomaža Rutarja, najstarejšega moža v naši fari. Pojedan rojen je bil meseeca grudna leta 1787. v Kamnici 3/4 ure od Volč. Manjkalo mu je le okoli 10 mesecev do 100 let. Lepa starost, kaj ne? On sicer ni bil ni duhovit, ni imovit, ni znamenit, a bil je pošten, jako priprost in delaven. Ob toliki starosti je vedno grebel, kakor pridna mravija. Nikoli ni sel iz gozda ali polja prazen domov; reklo je: Hija se joče, ako pride človek prazen k nji. Prenagli se pa tudi nikdar ni, kajti korakal je, odkar smo ga pamili sile "adagio". On nikoli ni iskal krepila za čas

v pijaču, kakor ga iščejo današni junaki, ampak ljubil je le domačo, tečno hrazo, kojaga je najbrže dovedla do tako redke starosti; tudi ni nikoli pušil tobaka, po katerem današnji človeški rod tako hlastno sega. A rod človeški, le popivaj, le puš, saj tega se ti zabraniti ne more, pa vedi, da s tem ne bo dosegel 100letne dobe svojega življenja, kakoršno je bil učakal sè svojim rednim življenjem naš pokojni Tomaž R., kateri naj v miru počiva in sveti naj mu večna luč.

Volčanec.

Izpod Čavna, 20. februar. — Dopis iz Brd v predzadnjem "Slovenca" spominil mi je na dogodaj, kateri se mi je — tri leta boste meseča julija — pripetil in o katerem menim, da je vredno objaviti ga, da po njem če-titi čitatelji "Slovenca" poizvedo, kako da se "vinska godlja" prisojita iz Gorice razpečava pod dobrim imenom in na skolo "dobrih vin" po Vipavskem. Onega poletja pil sem "štajerca", ki je bil tako okusen in po ceni. Nekoga dopoldne mi pride v pohode prav pripadec človek. Pozdravi me ter reče: Gospod, bodite tako dobri in dajte mi kožarico Vašega štajerca za pokušajo; slišal sem, da imate izvrsten "štajer" in po ceni. Ponižno prošnjo radostno uslušim in pošljem po vino. Med tem začne pa prosilec svojo "štirijo": Saj mi ga ponuja J. iz L., pa kaj! on pravi, da ga je kupil pri "Martini" v S(v)-tem pri sv. Tihu, in da tisti mož ima še veliko vina na prodaj, ali da ga ne dà vsakemu; temveč le njemu, ker sta znana. Gospod, vino sem pokusil (pri J. v L.) — padaljuje mož — ali vino ne more biti iz tistih krajev, ne bi se mogel pri tistem vnu golfati. Vino tisto prišlo je iz Gorice čez Dornberg in Rihenberk na mesto v L.

Iz Lokavca, 25. februar. — Komaj je preteklo par mesecev, odkar so skleili nekateri naši občinari osnovati tu dobrodelno društvo pod imenom "podporno rokodelsko društvo" s sedežem v Lokavcu. Ta dobra misel obrodila je v kratkem zaželeni sad. Začasni osnovalni odbor, kjeremu je bila naloga vse potrebno za takovo društvo priskrbeti, sestavil je takoj dotedna pravila, ter jih odposlal 20. januvarja vsočemu c. kr. namestništvu v potrjenje. Z dnevnem 16. t. m. je visoko c. k. zamestništvo blagovolito potrditi pravila in dne 21. t. m. imeli smo jih uže v rokah. Zdaj pa le pogumno društveniki, na delo, po izreku: "Vsak za vse in vi za vsacega!" — Namen društva je gotovo vseskozi lep in blag; paziti nam je sedaj le na to, da dočakamo z našim mladim društrom tudi v njegovi visokej starosti njega blagi namen! Tega bodoemo pa le tedaj gotovi, ako koj pri krstu društva vestno skrbimo za dobro vodstvo, ozirom predsedništvo. V ta namen svetujem danes v vsem p. n. častitim društvenikom, naj izvoli stvar resno prevarit in premisliti, ter dne prvega občnega zboru voliti v vodstvo brez vsacega strankarstva in pritiska najspodbnejše izmed sebe. Osobito nam bodi pa na tem ležeče, kdo bode naj društven predsednik!

Da ne bode tedaj društvo životari, ampak se od dne do dne vedno bolj razvitalo in širilo, gledati moramo na to, da si izvolimo predsednikom enoglasno moža, koji je resnično najspodbnejši med nami. Le na ta način si zagotovimo obstanek društva, ako zaupamo vodstvo značajnemu, narodnemu in delalnemu možu narodnega duha in železne volje. Le pod dobrim vodstvom bude društvo tudi dobro nepredovalo. Tedaj, da smo edini dne občnega zboru!

Z dolnjega Krasa, 1. marca. (Pastne burke in post.) Da so se v prvem pustnem času tudi pri nas razne nerodnosti uganjale, znano je cenjenira čitatelji "Soče". Znano je tudi, da ima vsele hude lanske suše pri nas revščina dom; a dom ima pri nas tudi hudobija — da se ta prezene, treba bode se ved hudi udarcev božjih.

Kdo bi mislil, da plešejo v hudi letini celo po majhnih vasicah, ko se za nje miločina pobira, kakor je plesala Novava zadnje pustne dneve ter potem še celo na pepelnico menda meso jedla. Razven tega pa se n. pr. v Opačjemušu noč in dan igra za drag denar in za velike vsote. Neki kmet bližnje vasi je bil prišel pred nekim dnevi tja kupovat sena; dobili so ga igralci v svojo sredo ter ga — kakor se pripoveduje — še več ko do golega opulili. Celo dolga je pustil (menjico) za lepo vsoto. To so postui časi. Tako se skrbi da so krámo o pravem času zaprte; tukoj se pazi na prepovedane igre! In potem naj pričakujemo boljših časov in naj se za nas še podpora nabira. Žalostno!

Pod Predelom, dan 28. februar. (Pa le volitve!) Danes imeli so naši občani volitev starešinstva v hiši dosedanjega župana v Strmeči. Takega volilnega gibanja še nismo videli pri nas; prišli so celo iz Vodnice in Bolca. Torej gibamo se, sapa je sveža, polna ozona, ne bojte se za nas, ne vtopljam se še! S tem pa še ni rečemo, da smo z vsem zadovoljni.

Tisti, ki se radi gibljejo v svojo korist, najeli so bili precejšnje število kimalcev, kakeršnih je na

Bolškom v obilici; in da bi tem ne bilo trebalo mazati zamrznjenih jezikov, držali so poslednji kar napisan listič v rokah. Stavim svojo ruso glavo, da marsikater izmed teh ni vedel, koga je napisal na lističu, sem htel reči — ker ne zna ne brati ne pisati — da ni vedel, koga je volil. Nu, naša slav. komisija je modro molčala, ter brala, kar niso znali brati volilci; trebalo je posebnega opomina, da se je kdo oglašil: Ali pa veš, koga volis? ali si zadovoljen s temi, ki so napisani? In odgovor se je glasil: Ka abi! Saj je tdo, saj so zapisani! (Čudno, da si niso mogli zapamtiti 6 imen.) Moreda je to postavno, moreda je dovoljeno, a ipak nam to priča, kako daleč smo še "zad"; potrjuje nam besede toliko hvaljenega in toliko grajenega (pol in pol) pesnika, da "Slov. smo potrežljivi os —!"

Ne morem, da bi ne omenjal še nekaj, kar se nam je studilo. Ijudje, ki se včasih občinstvo bijejo na prsi, ter rekajo: "Ha, če bi mi ne bilo za moj karakter" — ti so pokazali uže, čestokrat v skodo občinstva, in jednako zopet pri tej priliki, da nemajo značaja toliko, da bi ga človek le pokušal. Takim pristojal bi bolje pridek — človeška mavrica, živ kalejdoskop, izpreminjasti kamaleon. Katoliški dnevnik učil je nedavno ministra Gauča, da sme tudi katoličan pokazati o priliki ne sovraštva, pač pa — zničevanje za potrebe!

O volitvi župana boste se pokazalo, kdo bodo sukal v prihodeje naš občinski kolovrat, kako častno stopinjo bodo "uživala" naša občina, bodo li še dalje silili iz naše duhovnije razumauki, pa se branili se štirimi v njo — ti, ki imajo — če dovolite — napoled menim da vsaj toliko srca za dom i rod, kateri kdo drug. Bože nas očuvaj puhli domišljavev!

Ugani Kedo.

Politični razgled.

Državnemu zboru predložila je vlada predlog, po katerem naj se prebivalcem na Goriškem sosebno v gradiškem okraju dovoli podpora 50.000 gld. Po omenjenem predlogu naj bi se 30.000 gld. razdelilo ljudem v podporo; 20.000 pa naj bi se obrnilo v to, da se v okom pride trtni bolezni. Njegova Vzvišenost grof Coronini je priporočal, naj se ta predlog nemudoma izroči budgetnemu odseku v poročanje in načelnik dotednega odseka, grof Clam, je obljubil, da boče to reč v odseku kakor hitro mogoče rešiti.

Italijani mislijo, ali bolje rečeno se boje, da bodo v kratkem imeli resne boje z Abisinci — čas je uže, če imajo še kaj poguma — saj v toliko mesecih so se uže lahko pripravili in dosti nagledali.

Rusija se je dolgo izogibala diplomatičnega pogajanja z drugimi velevlastmi glede Bolgarije, a zdaj jim naznanja neke svoje nazore — govorito zato, da bi se prepričala, koliko so resnična pruska zagotovila, da ne podpihuje bolgarskih zadov proti Rusiji, marveč jih pospešuje v ruskem smislu.

Domače in razne vesti.

Z Dunaja se nam poroča 1. dan t. m.: Danes je priporočal naš poslanec dr. Tonkli v finančnem odseku, naj bi visoka vlada ukrepla, da se koj prične zgradba nove ceste ob klanec pri Ajšovici, za katero je edoc dovoril sveto 8000 gld. z namenom, da se prebivalcem viparske doline se zaslужkom pri tem delu gmotno stanje zboljša. Ministr grof Taaffe je priznavši nujnost pomoči odgovoril, da bo to izjemno storil in koj ukazal delo pričeti.

Nadalje je priporočal dr. Tonkli, da se s prihodnjim letom prične zgradba nove ceste memo trnovskega klanca; kar je vlada obljubila storiti.

Za otroški vrt in študentovsko kuhinjo namesto vence na krsto ranjkega g. P. Kobala, dekanu v Šempetu, darovali so: Mons. Janez Cumar, dekan gl. 3 — Avgust Jakopič, o. k. sodnik gl. 2 — Edvard Sossich, c. kr. davkar gl. 1 — Alojzij Sorč, o. k. počtar gl. 2 — Simon Gregorčič, vikar gl. 1 — Peter Božič, vikar gl. 2 — Vatroslav Holz gl. 1 — Franc Moskat, kaplan gl. 1 — A. Asoli, o. k. kanclist gl. 1 — Tomaž Mlekuš, c. k. nadzornik 40 kr. — Franc Miklavčič, učitelj 50 kr. — A. Šulin 20 kr. — J. Muznik 20 kr. — F. Bogataj, učitelj 1 gl. — J. Širc, nadučitelj 1 gl. — F. Kranjec, provizor 2 gl. — Gregor Subič, o. k. kontrolor 1 gl. — Miha Strukelj, vikar 1 gl. — J. Kurinčič 2 gl. skupaj 23 gl. 30 kr. Ot te vsote dobita otroški vrt in študentovska kuhinja po 11 gl. 65 kr. Nadalje so darovali za otroški vrt: Prečastiti g. Fr. Čeket, vikar v Štijaku 2 gl. — g. Fran Peternal v Cerknem 2 gl. 40 kr. — g. prof. Jan Makuc 5 gl. 20 kr. — Za dekljško bole:

Fr. Čeket 2 gl. — prof. Makuc 5 gl. 20 kr. — Za študentovsko kuhinjo; Fr. Čeket 1 gl. 60 kr. — prof. Makuc 5 gl. 20 kr.

Imenovanje Č. g. Kušuta Franc, dekan v Ločaniku, imenovan je kanonikom tukajšnje stolne cerkve. Čestitamo!

C. k. okrajskim solškim nadzornikom za prihodnjo šestletno dobo imenovalo je ministerstvo te-le gospode: profesorja Josipa Čuleta za Gorico; profesorja Fr. Vodopivega za goriski okraj in slovenske šole gradiščanskega okraja; vadničnega učitelja Jošipa Picha za gradiščanski okraj; učitelja deške šole v Tratu, Sinkoviča, za sezanski okraj in vodj o pripravljalcem v Kobaridu, Fr. Dominika, za tolminski okraj.

Vabilo k veliki besedi, katero priredi "Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici" v spomin šeste svoje obletnice v nedeljo, dan 4. marca 1888. ob 1/2 8. uri zvečer v dvorani Sl. goriške činice. Spored:

1. Svira godba. 2. „SEJA OBČINSKEGA STAREŠINSTVA.“ Komična opereta za moške glasove s spremljevanjem orkestra; uglasil Roman Nejdely. Osobe Solisti: Župan; bariton g. Koršič; bas g. Kronavetvogl. Pisar; tenor g. Strel. Pervi starešina g. Zavertanek Drugi starešina g. Bajt. Zbor: Občinski svetovalci pevci gorški in standartni. Okester vodi g. Pahor. 3. Svira godba. 4. „Nezakonska mati“, bes. dr. Fr. Proserna; uglasil F. S. Vilhar; soprano; poje g. Šma Pehani s spremljevanjem orkestra. 5. „Po jezeru“, bes. Mir. Vilharja; uglasil F. S. Vilhar; poje mesani zbor s spremljevanjem orkestra. 6. „Frankopaska“, Karambalčič; uglasil Iv. pl. Zajec; poje moški zbor s spremljevanjem orkestra. 7. „Na boji“, bes. Ternovčev; uglasil Hajdrich; poje moški zbor s spremljevanjem godbe. 8. Svira godba. 9. „Lotekarist“, veseloliga jednemu dejanju. Špiel A. Zavertanek. Osobe: Lipe Potokar, posestnik g. Zavertanek. Marija, njaga žena g. Šma Jug. Zorka, njija hčerkica g. Šma Pehani. Pavle Primož, tergovac g. Bajt. Miha, sluga g. Kumar Opomba: Igra se povratak pri tej besedi. 10. Domuča zabava v prostorijah Marziničeve gostilne.

Vstopnilna za društvenike 20 kr., za neude 30 kr., sedež na sofah 10 kr. Vstop je dovoljen udom našega društva in njih družinam, kakor tudi udom drugih slovenskih društev, katera se vabljena. Neudom imenovanih društvenih dovoljenih vred brez vabil; oglasilo naj se zaradi vabil o pravem času pri odboru. Sedeži dobivali se bodo v nedeljo od 11—12. ure do popoldne v društveni bralnici. K prav obilni udeležitvi vabi:

V Gorici, dan 26. februarja 1888.

ODBOR,

Nesreča. Prešlo soboto popoldne padel je 8 letni sinček nekega uradnika Kosovel-a v nunske ulice skozi okno tretjega nadstropja in je takoj mrtve obležal.

Stekel pes. Govori se, da je na Banjščah stekel pes vgrizl pet oseb. Če so to zverino že ubili, nam ni še znano.

Žemlica ali „rosetta“? — Nekega večera bilo je zbranih več gorških labonov v neki gostilni. Nekdo izmed njih reče, naj mu prinese žemlico. Ker je pa žemlica slovensko ime, so mu tovarši prisodili 4 nove kazni. Ta pa vpraša, kako da se tolmači žemlica v italijanskem jeziku. To pa ni znal nobeden njih povedati. Nek Slovenec, ki je po naključju tamkaj bil, reče: Mislim, da se žemlica italijanski imenuje „rosetta“. Lahončici pa povprašajo še neko posledično, ki italijanski jezik dobro zna, ali je res rosetta pravo ime za žemlico, kar jim ona potrdi. Vidi se torej, kako so gorški laboni laškemu jeziku izkušeni.

„Rad bi videl!“ Tako se izgovarja mnogokdo, kadar je naprošen podpisati adreso udanosti in splošovanja do sv. Očeta papeža Leonisa XIII. Rad bi videl in bral adreso, da bi se pozreje na kesal; ker zadaji dogodki so mi voepili neko nezaupnost na mojo verovljnost. Naj torej slavni odber objavi besede dotedne adrese!

Marsikdo.

Stvarni popravki iz gorške okolice, dan 28. februarja. Neki dopisnik poroča o razmerah tenčkilih v Šoti, dan 21. februarja. Vidi se, da je še precej dobro pozna o stvari, katero opisuje in vedno mora so okoliščine resnično tako; vendar preveč pripisuje dekletam, ki služujejo v Aleksandriji. Za „kloč“ so značile Aleksanderke res največ, a nekaj dodala je občina, kajti na prošnjo preč. prejšnjega, sedaj obnemoglega gospoda Šapnika, se je nabirala večkrat miločna, da se se plačali ovi stroški. Kip Materje Božje Lourdske so pa napravile doma živeče dekleta in za čast Božjo vnete žens. celi možki so donašli izdatne zneske, dasi so sami priskrbeli kip Jezusa, ki predstavlja 12. postajo sv. krizevrega poto. Hijo se res tu in tam popravljajo in nove zidajo vsled zaslužka poštenih mož in verih mladencev, silao malo pripomore k temu zaslужek v deželi Faraonov.

Vabilo k zborovanju „Pedagogiškega društva“ v Krškem dan 1. marca t. l. ob 1/2 2 uri popoldne v krškem šolskem poslopju.

Dnevnai red: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Razgovor o Jex Liechtenstein; poročevalo g. Iv. Lapajne. 3. Nasveti. Gotove udelezbe se nadeja Odbor.

„Parlamentaer“, na Dunaju izhajoč nemški časopis, je rečno piše za Slovence in sploh za Slovance. Slovanstvo gojiti pa je nekaterim našim prijateljem bud politična drugačna celo verski gres.

Urednik „Parlamentaerja“, mlad Čeh dr. Živni, je bil tožen veleizdaje; a preteklo soboto nedolžnim spoznan. To nas veseli.

Domači zdravnik. 1.) ZGAGA trpinči osobito mlajše ljudi, do kakega 30. leta. Iz želodca se vzdi guje celo do ust neka grenka, kislila, neprjetna in ostudna tekočina, katero moramo časih celo izbljavati; od želodca po požiralniku do grla čutimo neko žgočo žezo, kar nam je časih neznošljivo; vsled tega človeku jed ne diši, navenjajo ga vetrovi, v trebuhi ga zvija in ščiplje (madron) in navadno mora tak človek trpeti tudi na zbabani telesa. Uzroki so različni. Navadni uzrok temu je slabo prebavljanje jedi, ki zavisi od žibkega želodca in posebne lastnosti želodčnih živev. Uzroki takemu norednemu prebavljanju pa so: zauživanje v obilnej meri pretolstih, kislih ali jedkih jedil in pijač, mledo vino, pokvarjena želodčna kislina, in nepravilni prtok želodčne tekočine k drugim sokovom, ki prebavlja pospešujejo. Pri pomočki proti zgagi so različni. Prvi in glavni pomoček je zmerost v jedi in pijači, ker od zmerosti zavisi tudi zdrav želodec; osobito pa ne napolnimo ga z gori našteti jedili. (Nekateri žge zgaga po svežem (frisnem) kruhu). Ako je povod zgagi le preobilna želodčna kislina (ki je za prebavljanje potrebna), ali če je ista pokvarjena, tako je gotovo zdravilo bela magnesija, katere požremo majhno žličico; dobimo jo v vsakej lekarnici. Ako trpi na tej bolezni noseče ženske, naj popijejo žličico magnesije na dobrej juhi. Dobro je tudi, če ljudje, ki boljhajo na želodčni kislini, pijo vsako jutro na tešče po kozarec vode s sladkorjem; ako pa to ne pomaga, primešajo naj še žličico bele ali ogloklike magnesije. — Ako ima pa eno podreganje in sapa neprjetno gail duh in okna, potem naj se zavživa po žličico vinskega kamna (Weinsteinpulver).

Nekateri priporočajo proti tej bolezni tudi dobro prežgano navadne s körjene zamasko, po jednega ali dva, dokler bolezen ne jenja. Če pa kedó nima pri roci takega čepa, stolče naj oglja, najbolje je oglje od mehkega lesu, od lipovine, topola itd.

(Opomba. Pod tem naslovom izpregovorimo se o drugih navadnih boleznih, za katere skoraj nihče ne išče zdravniške pomoči. Upamo, da ustrežemo p. n. g. čitateljem, ki lehko pri mnogih prilikah uporabijo naše nasveto. Da bi le vsakemu tudi pomagali!

Čuden slučaj. Razven dveh poslednjih kraljev (kralj Viljem IV je zamrl 1. 1857.), amrli so vse angleški kralji od 1. 1702 do 1. 1830 v soboto, in sicer: Viljem Oranski v soboto 8. marca 1. 1702, kraljica Ana v soboto 1. avgusta 1. 1714., Jurij I. v soboto 22. junija 1727., Jurij II. v soboto 25. oktobra 1760., Jurij III. v soboto 29. januarija 1820. in Jurij IV. v soboto 26. junija 1830. — Radovedni smo, ali bode tudi pri sedanji kraljici igrala soboto takó imenitno, poslednjo ulogo. Čudno je to naključje, ki marsikoga potruje v prazaoverstvu. — V življenji svojem opažamo časih prečudna naključja, ki osobito naše ljudstvo potruje v praznovorji. Opomnimo naj le jeden slučaj.

V juliskih planinah veruje priprosto ljudstvo, da toča posebno rada potolče ob prvej kanoniški vizitaciji škofov, ker imá škof takrat takó močne „žegno“, da bež pred njimi vsi budi duhovi, — ki v oni zmeščavajo prouzročijo točo. Le-tó prazno vero pa je potrdil čuden slučaj vaščanom v D., kajti pri vseh treh poslednjih škofih jin je toča vse pobila. Naj jin reče kedó kar hoče, ne izbiže jin tegu iz glave.

Prijatelj omiki. Neki mlad ameriški milijonar hoče na svoje stroške vdruževati popolno vsečilišče v Chikagu, katero imá biti podobno univerzi v Heidelbergu, kjer se je mladi milijonar izola. Zopet ponavljamo: Takih bi nam trebalo imati Slovenci bili že za sto le. napraj, da se ne več. Hrvatom se je narodil Strossmayr in z njim vred tudi Fran Jozipovo vsečilišče. — Ia mi Slovenci? No mi se pa borimo že le za osnovne šole, borimo se za obstanek, a vse drugače bi bilo, če bi imeli nekaj milijonov v pesti.

Aforizmi. Navadno je vsakdo pametnejši, kakor mislijo drugi ljudje, a ne umnejši, kakor misli sam o sebi.

Od uvišenosti do smešnosti je le jeden korak, ali od smešnosti do uvišenosti je celo večnost.

Navadno darujemo bogatašem več, nego ubožcem.

Sovraštvo vidi, kakor skozi povečalo, pogreške drugih povečane, — prednosti pa pomanjšane.

Le kdo ima mnogo denarja, zna ga ceniti; radi tega je mnogo bogatih skupuhov, a mnogo ubožnih lehkomišljencev.

Ničesar ti ljudje težje ne odpusti, kakor če so se osmešili pred tvojimi očmi.

Listnica uređništva: P. n. častite gospode dopisnike prosimo, naj ne bodo nevoljni — kar nismo mogli danes priobčiti, pride prihodnjé.

Zahvala.

Presčeno zahvalo izrekam v imenu sorodnikov vsem, ki nam so o bolezni ranjke moje sopoge,

Marije Pipan,

razodevali svoje sočutje in onim, ki so ji skazali poslednje čast ter jo spremijali 16. dne p. m. do večnega počinka.

V Skrbici, 22. februarja 1888.]

JOSIP PIPAN,
župan.

KMETOVALEC

je edini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelsko, živilarske, vinarske in druge članke, gospodarsko novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na letu 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izšle številke tistega letnika.

METOVALEC.

Vrtnar

je list s podobami, ki prinaša sadarske in sploh vrtnarske članke. „Vrtnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobe naročniki „Kmetovalca“ zastonj.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da je visoko c. k. namestništvo v Trstu dovolilo občini rihemberški vsako leto 4 (štiri) semnje (trge) za živino kakor tudi za razno drugo blago. Tem semnjem (trgom) so določeni naslednji dnevi:

1. semenj bode na veliki torek,

2. " " dne 4. julija,

3. " " na kvatrno soboto v jeseni in

4. " " dne 21. decembra.

Ako pa pride kateri teh dni na nedeljo ali praznik, prenese se semenj (trg) na sledenji dan.

V tekočem letu se ne bode plačevala tržnina za živino.

ŽUPanstvo v Rihemberku,
dne 20. svetega 1888.

Sadna drevesa

dobo se na slovenskem oddelku deželne kmetiške šole v Gorici po sledenjih jako nizkih cenah:

jabolčnih 10 za	20 kr.
slivnih 15 za	25 "
jako lepih ringlovin 15 za	20 "
mareličnih 20 za	25 "
breskevnih 20 za	30 "
raznih kolčev 100 za	40 do 80 kr.

MARIJACELJSKE KAPLJICE

so izvrstno zdravilo za vse želodečne bolezni; nepresegljivo zdravilo so ob slabem slasti do jedi, slabem vzdihu, napenanjem, kleslem zdrgovanjem, zvijanjem po trebuhu, prehlajenjem želodca, zgagi, nabiranju skamenelca, za odpravo preobilne žleme, bledice, gnusni in riganja, glavobola od želodca, želodčevega krča, je proti otrjenju in zagahu, preobjadi in prenajti, glistam, bolezni na vranici, jetrah in zlati zili.

Cena male steklenice z naznanim vporabe je 35, večje pa 60 kr. Osrednja razpošiljavnica je v Kromeriju.

Marijaceljske kapljice niso skrivno zdravilo. Njih sostanski deli so naznanjeni na listku o njih vporabi.

Prave Marijaceljske kapljice se dobro skorej v vseh lekarnah v svetu z rdečo znamko zgorne podobe zalepljenem.

V Gorici jih imajo lekarne Gironcoli, Cristoforotti, Kürner in Pontoni; v Sežani pa Philip Ritschel.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišča v Gorici prodaja se po znižani ceni — za 1 gld. 30 kr.

VELIKI TESEN IN VELEKA NOČ,

spisal prof. Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdor pa denar uže z naročilom vred pošlje, naj pride 10 kr. za vozni list.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ANTON POTATZKY V GORICI.

Zaloga norimberškega drobnega blaga

razprodaja na debelo in na drobno.

ZA POLETJE

SEMENA

razne detelje, olepševalne in zarastilne trave, krmno repo in razna zelenadna semena.

Samo sredi Raštelja št. 7.

Na drobno in na debelo.

Jožef Culot

v Gorici v Raštelji;

obilna in mnogovrstna zaloga norimberških, galanterijskih, malih redih in igrač.

Največi izbor blaga za raznoščekce (havzirjarje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetih podel, roženkrance itd.; priporoča svojo veliko zalogo **trgovca** ali lepotičej, tapicerij, olepševalnega papirja kakor tudi zlate in srebrne podlega za **marmarske trgovce** po fabričnih cenah, veliko zalogo sveč in veliko zalogo čevljev vsake sorte za male in velike cene in može itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotove dobrote.

Cene tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Na debelo — na drobno.

Knjigotržec J. Palik,

v Gorici na Travniku

ima veliko začago vsega, kar spada v področje knjigotržstva in točno zvršuje vse naročila časopisov in muzikalij. Pri njem se dobre vse raznovrstne šolske knjige, papir, pisanke, svinčniki, peresa in vse, česar se potrebuje v šoli in v uradniji. On prodaja po najnižje možni ceni. Gg. učiljem pa cena še posebno začuje.

Priporočanje se p. n. častitemu občinstvu, da bi blagoljub hodoval k njemu nakupovat in naročevat.

Črnilo od Rich Gaertnerja, ki naredi čevlje svetle.

Ne da bi jih bilo treba s četjo vgljati in ostanejo svetli tudi v mokrem. Uradno je preskušano in potrjeno, da usnju ni škodljivo in da je najboljše med sedanjimi mazili.

Vpeljano je pri vojakih. Gledati je na varstveno znamenje. Napravlja ga tovarna Rich. Gaertner na Dunaju, Giselstadt, 4, Part.

Steklenica velja 50 kr.; s poslo naročenim velja ta 2 steklenici 1 gl. 30 kr., 6 steklenic 3 gl. 12 kr., 12 steklenic 4 gl. 60 kr. V Gorici se dobri pri E. Gentileju v goospiskih ulicah št. 16.

Naznanilo.

V zalogi **Schwechatove pive** v Gorici, ozke ulice (via Stretta) št. 5,

toči se početkom t. m.

samo priznato najbolje in vstane vrste pivo.

V Gorici, 1. marca 1888.

M. SKUFETZKY.

SADNA DREVEŠA

Osem plemen na žlahtnejših poletnih in zimskih jabolk visoke rasti z lepimi vrhi, drevesce po 30 do 35 kr.

hruškovih 10 najboljših plemen, drevesce po 30 do 45 kr.

breskve, zgodnje po 30 do 40 kr.; marelice, zgodnje, debele rumene, po 30 do 42 kr.;

slive in singlo po 25 do 30 kr.; sadike tri različnih plemen 100 po 40 do 50 kr.; ležna jajca štirinajsterih najboljših in najlepših kohoških plemen, jajce po 10 do 15 kr. prodaja

Josip Stegler,
okrbaik Coroainijeve grafske v Šempetu pri Gorici.

Svojim prijateljem, znancem in rojakom

naznanjam, da dobo pri meni vso papirnato in pisarsko robo prav tako dobro in po tistej ceni, kot pri drugih trgovcih; zato se priporočujem, da bi po svojej previdnosti dobrohotno zahajali k meni kupovat.

GAŠPAR LIKAR, trgovec v Gorici, Semeniške ulice, h. št. 10.

Cke za smodke

Papirnati žakljici

COPPAG IN SKERT

V GORICI

Trgovina knjig, inštitut, muzikalij

Prodaja na debelo

in papirju.

Prodaja na drobno

Podpisana voetrgevca, lastnika glavnega skladisca pa tudi in pisalnih potrebščin za Gorisko in vse Primorsko si usojata priporočati p. n. slovenskemu občinstvu v nakup vsakovrstnega blaga t. j. papir, ki se rabi za urad in dom, osčitno pa nebrojne vrste papirja in druge potrebščine za šolo brez izjeme: za c. kr. vadnice, ljudske, kakor tudi srednje ſole, semenišča in učiteljicu po tako nizkej ceni, da se ni bati konkurenco. Nej sledijo tukaj one vrste papirja, ki so največ rabe:

Koncepten papir 500 pol po

Bel fin uradni papir 500 pol po

Papir za pismo v osmerki, plavočrtan, lehak 500 pol za

Prav tak močnejši, svito črtan

Angleški pisan papir, nečrstan, kako močen 500 pol po

Trgovski pisan papir, križast, plavočrtan 500 pol po

Zavitki za pisma, zaloga nad 300 različnih vrst, tisoč komadov od gl. 1.60 naprej.

Od navodnega jeklenega peresa do najfinje Khunove vrste, skatrica obsegajoča 144 komadov od 32 krajcarjev naprej.

Za šolsko rabo velika zaloga vsakovrstnih knjižic (lastni izdelek), kakor tudi prvih in najboljših tujih fabrikantov, zelo po nizkej ceni.

Bogata zaloga barvil in tinte brez izjeme, prekupeem po jako ugodnej ceni.

Oscitno opozorjuje slovno občinstvo na svojo prehrgato zalogo melitvenih knjig in knjižic, katera se dobiv zda pri nju za polovico cene.

Obe knjigarni in prodajalnici sti v obče ogromno založeni s slovenskimi knjigami in dragimi blagom.

Posebno pa priporočata p. n. čest. gg. duhovnikom, odvetnikom, učiteljem, uradnikom in članom svoje bogate zaloge vsakovrstnih v ujihovo stroko spadajočih tiskovin.

Kakor zmerom, tako se zavzameva za naprej, da postrelja p. n. slovenskemu občinstvu bitro in solidno bodi si v mestu ali pa na deželi.

Grubbauerjeve pisanke iz prav dobrega papirja, preskrbene s prav dobrimi sušilnikom, 100 komadov — 80 kr.

COPPAG & SKERT.

Glavna zaloga v Semeniški ulici 12.

Podružnica na Travniku 14.

Pisanke — Barvan papir — Papir za osvalke (spanjolete)